

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](#)

scuros meatus ducitur, acie licet optimâ
instructus, negliget tamen perfacile, quid-
quid ei vel pretiosissimum occurrerit. I-
dem evenit Fidei lumine imbuto, qui du-
ctum illius non sequitur.

8. Si res contueremur oculis Fidei, non
sensum, aut opinionis, minus foret,
quod nos affligeret, & plus quod felicita-
ret. Fallimur non luminis defectu, sed
admixtione.

9. Fidei dogmata non solùm in se ipsis
certa sunt: sed & in eo, quod pollicentur.
Qui ad aliud lumen objecta expenderit,
videbit nihil, & instar cæci oberrabit.

10. Non ineptè dictum fuit à quopiam,
intentionem veluti sagittam rectâ tende-
re ad scopum. Quodsi autem sagittarius
orbus sit oculis, quò se telū feret? quem Fi-
des nō direxerit, toto sanè cœlo aberrabit.

DECAS II.

II. Sensus noster similis est trigono: hoc
reddit objecta quidem, sed inversa, con-
fusaque colorum serie, tametsi visui non
ingrata. Vix aliter judicamus de rebus;
invertimus, & alias reddimus ac sint
Quod mundus honorificum censet, vile
est;

est; cui felicitatis famam attribuit, calamitosum. Errori huic nemo aliis, nisi Christi doctrina medebitur.

12. Emorientes prunas sufflando excitas: redanimatur & Fides exercitio veritatum, quas illa docuerit. Quis intendente gelu non accedit ad ignem! Plùs omni frigore constringit animum pavor æterni Numinis; ei mitigando Fides proderit, & inflammabit amore vehementissimo.

13. Prunæ jam cinere suo obductæ non
candent amplius: videas quoque Fidei lu-
men exinde non fulgere, quod pulvere
rerum temporalium sese obvolverit. Sor-
deat illi tellus necesse est, qui purissima
cæli dogmata menti suæ cupit inscribi.

14. Quis dubitet, dare pollicita, quam
danda polliceri difficultius esse? Inde repe-
rias quam plurimos, in cruciatus & mille
mortes pro Fide inflammatos; ast ubi vo-
luptas allicit, aut sensus invitat, cereos, &
in lapsum pronissimos. Ingemiscunt ab
aliis Numen offendit, ignari a se coli Idola
cupiditatum.

I*s.* Sapientis cuiusdam pronunciatum
F6 est,

est, pluris esse semel dedisse, ac bis promisisse. Ego verò dixerim, præstare longissimum opus virtutis unicum, sed certum proposito duplici dubii eventū.

16. Spes alimentum est vitæ. Quod humana, quæ fallax est, alleviat, & solatur nos in oneribus, quibus hic gravamur, quantò magis Divina enervabit omnem sensum, & acerbitatem doloris.

17. Usum spei Divinæ convenit Christiano perspectum esse, ut noverit, quid & quâ parte adhibenda sit. Quorundam lapidum hoc pretium est, quod cordi appressi mæstitiam tollant. Spes firma in Deum docebit te semper gaudere, solo que, quod speres, cœli obtutu malorum omnium, quæ terra minatur, iliadem profligabis. Sola illius oblivione pateris: illuc obverte animum, & desines tristari. Non affligeris nisi ex culpa propria.

18. Metuentibus Deum misericordia promittitur, eisque certior est, ac sperantibus in illam, aut peccando præsumentibus in illam, aut peccando præsumentibus de illa. Potest pœnitens sperare veniam, præsumptuosus non habet, quod metuat, nisi pœnam.

19. Præsumens de misericordia Divina plus periculi habet ejus amittendæ, quām spei obtinendæ. Temeritatem dixerim Diabolicam, non virtutem Theologicam.

20. Spes certa vicaria possessionis est, & præcox dominium. Miles Alexandri omni possessione in patria relicta, roganti, quid sibi reservaret: *Spem inquit acquirendorum.* Rem mundi omnem non ægre dimiserit, cui spes est melioris indipiscendæ in cœlo. Totum licet abjecerit, adhuc habiturus est abunde.

DECAS III.

21. Obstupescimus Alexandri animum, ambientis non unius orbis possessionem. Amplius aliquid audet Spes *Christiana*; tentat etiam occupare cœlum.

22. Nimium se abjicit, qui temporaliū bonorum vel spem sibi facit, vel alit. Rusticum votum hoc est, non mentis ingenuæ; & qui cœlum ob ista fatigat, præsumit uti Deo, quasi trapezitâ suæ cupiditatis.

23. Non tanti est mundum universum lucreris, quām si salutem tuam expetas per merita Christi. Si perseveranter id e-